

К О Н Ц Е П Ц И Я

ЗА

**РАЗВИТИЕ НА СИСТЕМАТА НА ОТБРАНИТЕЛНО-
МОБИЛИЗАЦИОННАТА ПОДГОТОВКА НА СТРАНАТА**

СОФИЯ

2018 г.

Концепцията е приета от Междуведомствения съвет по отбранителна индустрия и сигурност на доставките към Министерския съвет, с протокол № 4 от 25.05.2018г.

Съдържание

Въведение.....	5
I. Общи положения.....	6
II. Система на ОМП.....	7
Същност, обхват, мисия, основни цели, ниво на амбиция и основни принципи на функциониране на ОМП	7
Основни дейности в системата на ОМП.....	8
Организационно изграждане на системата на ОМП.....	9
Основен инструментариум на ОМП	9
III. Подготовка на държавните органи и институции. Планиране, изграждане и поддържане на системата за военновременен управление	11
IV. Подготовка на населението, територията и инфраструктурата на страната за отбрана.....	12
V. Подготовка на икономиката на страната за отбрана. Изграждане на основни отбранителни способности на страната.....	12
Планиране на граждански ресурси за отбрана и изграждане на национални отбранителни способности	12
Определяне на обекти и юридически лица от значение за отбраната и възлагане на военновременни задачи на юридически лица	13
Поддържане на готовност за работа във военно време	14
Ресурсно осигуряване на дейностите по ОМП, изграждането на отбранителни способности и изпълнението на военновременните задачи	14
VI. Финансово осигуряване.....	15
VII. Очаквани резултати от реализация на концепцията	15
VIII. Оценка на риска при реализация на концепцията	16

Използвани съкращения

ДВВП – Държавен военновременен план

ОМП – Отбранително-мобилизационна подготовка

ПГРО – Планиране на граждански ресурси за отбрана

СЕРС – Civil Emergency Planning Committee (Комитет за гражданско планиране при извънредни ситуации)

ВЪВЕДЕНИЕ

Отбраната на Република България е система от политически, икономически, военни, социални и други дейности за осигуряване на стабилна среда на сигурност и за подготовка и осъществяване на въоръжена защита на териториалната цялост и независимостта на държавата. За подготовката и осъществяването на отбраната на страната се възлагат права и задължения на въоръжените сили на Република България, на държавните органи, на органите на местното самоуправление и местната администрация, на юридическите лица и на гражданите.

В съвременни условия отбранителната политика се реализира в постоянно изменяща се среда - заплахи и предизвикателства за сигурността, регионална и глобална политическа, финансово-икономическа и социално-демографска динамика, бързо технологично развитие, вариращи обществени очаквания и други.

Необходимостта от разработване на концепция за развитие на системата на отбранително-мобилизационна подготовка (ОМП) на страната се обуславя от стремежа да се отговори на предизвикателствата и процесите, които влияят на средата за сигурност, включително и на системата на ОМП като част от подготовката на страната за отбрана.

Членството на Република България в НАТО и ЕС, както и извършените структурни и организационни промени в държавните органи и другите административни структури, налага да се разработят и актуализират документи, които да осигурят адекватност на системата на отбранително-мобилизационна подготовка към средата за сигурност.

Концепцията за ОМП отразява съвременните разбирания и системните подходи за поддържане на гражданската готовност на обществото за работа във военно време.

Концепцията за ОМП определя визията, мисията, стратегическите цели и основните направления за развитието на гражданската готовност за работа във военно време.

Концепцията за ОМП институционализира вижданията за своевременно привеждане в готовност на гражданския компонент от отбранителни способности, както и за прилагане на нови форми на взаимодействие между държавата, бизнеса и неправителствения сектор за работа във военно време.

I. ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ.

1. Настоящата концепция се основава на приетите национални стратегически документи в сферата на сигурността и отбраната – Закон за отбраната и въоръжените сили на Република България, Стратегия за национална сигурност, Национална отбранителна стратегия и Доктрина на въоръжените сили на Република България.

2. Системата на отбранително-мобилизационната подготовка на страната се създава, организира и развива за осигуряване изпълнението на военновременните задачи по отбраната на страната на държавните органи, органите на местното самоуправление, органите на съдебната власт и на юридическите лица (търговски дружества и организации).

3. Отбранително-мобилизационната подготовка на страната се осъществява в тясно съответствие с целите и задачите на съюзната и коалиционната сигурност и отбрана в НАТО и ЕС, включително с базовите изисквания за устойчивост на гражданската готовност в НАТО¹, приети от Комитета за гражданско планиране при извънредни ситуации (СЕРС).

4. Целта на концепцията е подобряване организацията на системата на ОМП и на управленските процеси, свързани с ОМП.

5. Системата за отбрана, като част от системата за национална сигурност, се изгражда на основата на въоръжените сили и способностите на невоенния компонент, чрез отбранително-мобилизационната подготовка на министерствата и ведомствата от централната администрация, на специализираните служби и териториалната администрация.

6. Отбраната на страната се планира, подготвя и осъществява в рамките и с прилагане на механизмите на колективната отбрана на НАТО и общата политика за сигурност и отбрана на ЕС с ефективно използване на националните отбранителни способности, включващи военните и невоенните способности на страната.

7. В съвременните условия, при нарастваща несигурност и конфликтност, сложност и неопределеност на средата, възникване на хибридни заплахи с комплексен характер, невоенният фактор и компонент на системата за сигурност имат нарастващо значение.

8. Мисия „Отбрана“ на въоръжените сили и постулатите, формулирани в стратегическите документи по т.1, налагат съществуването на механизъм за планиране в мирно време на невоенни ресурси за целите на отбраната, включително в съюзен и коалиционен формат, които могат да бъдат мобилизирани и използвани при обявяване на „положение на война” или „военно положение”.

¹ Базови изисквания: осигурена непрекъсваемост на управлението и на критични правителствени услуги; устойчивост на енергийните доставки; способност за ефективно справяне с неконтролираното движение на хора; устойчивост на доставките на храна и вода; способност за справяне с масови жертви; устойчивост на гражданските комуникационни системи; устойчивост на гражданската транспортна система.

9. Влияние върху системата на ОМП имат следните фактори и процеси:
- извършените реформи и трансформации в системата за сигурност и отбрана;
 - административни реформи и периодични промени в структурата на изпълнителната власт;
 - отпадането на наборната военна служба и професионализацията на Българската армия;
 - циклични икономически кризи.
10. Основни проблеми:
- затруднения при задължаването на частно-правни икономически субекти за изпълнение на военновременни задачи;
 - недостатъчно финансиране за изграждане на необходимите отбранителни способности (невоенен компонент) и поддържане на готовност чрез изпълнение на дейности по ОМП;
 - недостатъчен административен капацитет, проблеми по организационното изграждане на звената по ОМП и създаването на условия за тяхното функциониране;
 - текучество и недостатъчна квалификация на кадрите, изпълняващи функциите и задачите по отбранително-мобилизационна подготовка.

II. СИСТЕМА НА ОМП.

Същност, обхват, мисия, основни цели, ниво на амбиция и основни принципи на функциониране на ОМП

11. *Същност:* Отбранително-мобилизационната подготовка е част от подготовката на страната за отбрана и представлява система от дейности за подготовка на държавната и местната администрация, територията и инфраструктурата, населението и икономиката на страната за работа във военно време. Тя се планира и провежда в мирно време и е основа за предварителна подготовка на невоенния компонент² на системата за отбрана.

12. *Обхват:*

- подготовка на държавните органи и институции;
- подготовката на територията и инфраструктурата на страната;
- подготовката на населението;
- подготовката на националната икономика.

13. *Мисия:* Отбранително-мобилизационната подготовка на страната цели изграждането и поддържането на национални отбранителни способности (невоенен компонент), необходими за държавното управление, въоръжените сили, населението, икономиката, територията и инфраструктурата за работа във военно време.

² За нуждите на концепцията терминът “невоенен компонент” включва: силите и средствата на министерствата и ведомствата от централната и териториалната администрация, органите на местното самоуправление, търговските дружества, предприятията, организациите и гражданите.

14. *Основни цели* на отбранително-мобилизационната подготовка са: повишаване готовността на органите за ръководство и управление във военно време; осигуряване на въоръжените сили, населението и националната икономика (националното стопанство) с необходимите ресурси; създаване на условия за функциониране на националната икономика във военно време и всеотстранно осигуряване на отбраната на страната.

15. *Ниво на амбиция* – уеднаквяване разбирането на лицата, вземащи решения, относно целите и задачите на ОМП; усъвършенстване на нормативната база; оптимизиране на звената по ОМП; подобряване на ресурсното управление.

16. *Основните принципи на функциониране* на системата са: баланс между потребностите на системата и възможностите на страната; целева ориентираност; отчитане текущото състояние на отбранителната промишленост, научния, технологичния и информационния потенциал на страната; координиране на усилията в съответствие с интеграционните процеси във военнотехническото и технологичното сътрудничество; удовлетворяване на изискванията за необходимите оперативни способности; прозрачност.

Основни дейности в системата на ОМП

17. Функциите на системата се определят съгласно действащите общи и специфични нормативни изисквания и функции на всяка администрация или юридическо лице.

18. ОМП включва следните основни дейности:

- разработване на нормативни актове, ръководни документи и планове, свързани отбраната на страната;

- планиране, изграждане и поддържане на военновременната система за управление на страната;

- планиране и осигуряване на граждански ресурси за отбраната на страната;

- организиране на подготовката на територията и инфраструктурата на страната за отбрана;

- организиране на подготовката на държавната и местната администрация, населението и икономиката на страната за действие във военно време.

19. Методическо ръководство, организация, координация и контрол на дейностите по отбранително-мобилизационна подготовка се извършва по компетентност на функционален, териториален и йерархичен принцип.

Организационно изграждане на системата на ОМП

20. Системата на отбранително-мобилизационна подготовка на страната е подсистема на системата за сигурност и отбрана на страната.

21. Организационно системата включва: държавните органи и техните администрации, органите на съдебната власт и всички юридически лица и организации с възложени военновременни задачи.

22. Министерският съвет има водеща роля при формирането и провеждането на държавната политиката по ОМП, включително чрез създаване на консултативни органи за разработване на принципите и за осъществяване на координацията при провеждането на държавната политика в областта на отбранително-мобилизационната подготовка на страната.

23. Министърът на отбраната осъществява функции по общо методическо ръководство, организация, координация и контрол на дейностите по ОМП на страната.

24. Държавните органи са отговорни за организация, координация и контрол на дейностите по ОМП в ръководената от тях система/сектор от държавното управление, включително за подчинени административни структури, както и в юридически лица от значение за отбраната на страната и такива с възложени военновременни задачи от съответния ресор/сектор/отрасъл.

25. Юридическите лица от значение за отбраната на страната и такива с възложени военновременни задачи от съответния ресор/сектор/отрасъл, изпълняват дейностите и задачите по ОМП в обем, съответстващ на определените военновременни потребности, предмета на дейност и/или възложените военновременни задачи.

26. Държавните органи създават в своите администрации звена по ОМП. Съставът на звеното се определя в зависимост от обема и спецификата на дейностите и задачите на съответните държавни органи.

27. В юридическите лица с възложени военновременни задачи ръководните органи формират звено по ОМП в зависимост от обема и спецификата на дейностите и възложените военновременни задачи на съответните юридически лица.

Основен инструментариум на ОМП

28. Основни инструменти в ОМП са: нормативни актове, методически документи, военновременни задачи, директиви, планове и програми, отсрочване на запасни и техника-запас от повикване във въоръжените сили при мобилизация, съхранение на военновременни запаси, система от мероприятия за поддържане и проверка на готовността за работа във военно време.

29. С ОМП са свързани следните планове: планове за привеждане в готовност за работа във военно време, военновременни планове, планове за мобилизация (когато е приложимо) и други приложими за съответния сектор на държавното управление или икономически ресор планове.

30. Планове за привеждане в готовност за работа във военно време се разработват по ред, определен с акт на Министерския съвет.

31. Военновременните планове биват: Държавен военновременен план (ДВВП), ведомствен военновременен план, териториален военновременен план, военновременен план на юридическо лице.

32. Държавният военновременен план е системна връзка между държавните органи, институции и стопански субекти, техните военновременни задачи, необходимите за изпълнението им ресурси, в определена времева рамка.

33. Основна цел на ДВВП е да се създаде организация за осигуряване на граждански ресурси, чрез които във военно време се осигурява устойчивост на: функционирането на държавното управление; осигуряването на въоръжените сили и другите сили от системата за национална сигурност и отбрана; функционирането на икономиката; защитата и осигуряването на населението; защитата и възстановяването на националната инфраструктура за отбрана на страната.

34. Мобилизационни планове се разработват от министерства и ведомства, които извършват мобилизация, в съответствие с Закона за резерва на въоръжените сили на Република България.

35. Плановите на държавните органи, органите на местното самоуправление и юридическите лица създават организация на отраслово, териториално ниво и ниво икономически субект за осигуряване на граждански ресурси за отбрана.

36. Военновременни задачи се възлагат от държавата чрез закон или чрез акт на Министерския съвет на държавните органи, органите на местното самоуправление, органите на съдебната власт, на юридически лица (търговски дружества и организации), които могат да бъдат държавно-правни субекти, частно-правни субекти, субекти с общинска и субекти с кооперативна собственост.

37. Инструмент на ОМП е и система от мероприятия за проверка на готовността за работа във военно време на органите за ръководство, подчинените структури и юридически лица с военновременни задачи.

III. ПОДГОТОВКА НА ДЪРЖАВНИТЕ ОРГАНИ И ИНСТИТУЦИИ. ПЛАНИРАНЕ, ИЗГРАЖДАНЕ И ПОДДЪРЖАНЕ НА СИСТЕМАТА ЗА ВОЕННОВРЕМЕННО УПРАВЛЕНИЕ.

38. Подготовката на държавните органи и институции цели осигуряване на непрекъсваемост и устойчивост на държавното управление и функционирането на институциите във военно време. Направления на подготовката са: осигуряване обучение и защита на лицата, вземащи решения, на административния и личния състав; защита на сгради и съоръжения; осигуряване на комуникациите; организиране на оповестяването и привеждането в готовност за работа във военно време; разработване на механизми и процедури за вземане на решения на различните управленски нива и мерки за повишаване на готовността за работа във военно време.

39. Военновременната система за управление се създава, организира и поддържа в мирно време за осигуряване на непрекъснато и устойчиво управление на държавните органи, органите на местното самоуправление и местната администрация във военно време.

40. Елементите на системата, дейностите по създаване, организиране и поддръжане на военновременната система за управление и задълженията на държавните органи, органите на местното самоуправление и местната администрация, се определят с нормативни актове на законодателната и изпълнителната власт – закони, стратегии, наредби и директиви.

41. Всички държавни органи, органите на местното самоуправление и местната администрация поддържат готовност за работа във военно време, посредством разработване на планове, поддръжане на денонощно оперативно дежурство за оповестяване, съвременни технически средства за оповестяване, поддръжане в готовност за използване на защитени пунктове за управление, обучение, тренировки и учения с органите за управление и разработени процедури за действие.

42. Денонощно оперативно дежурство за оповестяване в държавните органи, органите на местното самоуправление и местната администрация се носи от назначени за целта оперативни дежурни.

IV. ПОДГОТОВКА НА НАСЕЛЕНИЕТО, ТЕРИТОРИЯТА И ИНФРАСТРУКТУРАТА НА СТРАНАТА ЗА ОТБРАНА.

43. Подготовката на населението обхваща: поддържане на националния дух; обучение на кадри от централната и териториалната администрация; обучение за действие в областта на гражданската отбрана, в съответствие с Женевските конвенции; осигуряване на екологична защита и санитарен контрол; лечение на ранените и заболелите и грижи за военноинвалидите и пострадалите.

44. Подготовката на територията и инфраструктурата на страната обхваща: дейности на централната администрация, териториалната администрация, държавните предприятия, юридическите лица с възложени военновременни задачи и на въоръжените сили за изграждане и поддържане на инфраструктурата за отбрана и гражданска защита: казарми, бази, позиции, пристанища, летища, полигони, комуникации, складове, колективни средства за защита, райони за евакуация, пътна и железопътна инфраструктура и други. В интерес на отбраната националната инфраструктура се изгражда с възможност за взаимодействие със сили на НАТО.

45. Държавните органи, органите на местното самоуправление и местната администрация в рамките на своите компетентности, са отговорни за подготовката на населението, територията и инфраструктурата на страната за отбрана.

V. ПОДГОТОВКАТА НА ИКОНОМИКАТА НА СТРАНАТА ЗА ОТБРАНА. ИЗГРАЖДАНЕ НА ОСНОВНИ ОТБРАНИТЕЛНИ СПОСОБНОСТИ НА СТРАНАТА.

46. Подготовката на националната икономика включва: изграждане и поддържане на отбранителни способности на страната, чрез планиране на граждански ресурси за отбрана (ПГРО), разработване и провеждане на военнотехническата политика на държавата; изготвяне и актуализиране на Държавен военновременен план; координиране и ръководене на планирането за преминаване на секторите на националната икономика към готовност за работа във военно време и др.

Планиране на граждански ресурси за отбрана и изграждане на национални отбранителни способности

47. „Граждански ресурси за отбрана” са трудови (човешки) ресурси, стоки и услуги (включително изграждане и ремонт) от национално производство или внос, материални, финансови и други ресурси, необходими на въоръжените сили, другите сили от системата за национална сигурност на

Република България, държавната и местната администрация, населението и икономиката за изпълнение на нормативно възложени задачи по отбраната на страната, защита и осигуряване на населението, поддържане на административни, социални и икономически дейности и инфраструктура за устойчиво функциониране на държавата във военно време.

48. Планирането на граждански ресурси за отбрана способства за изграждане на невоенния компонент на националните отбранителни способности.

49. Компоненти на националните отбранителни способности (невоенен компонент) са: концепции и доктрини; организация; човешки ресурси; подготовка; инфраструктура; мощности и запаси.

50. Планирането на граждански ресурси за отбрана се осъществява с използване на метода за планиране, базирано на способности.

51. Планирането на граждански ресурси за отбрана е комплекс от дейности за определяне, изграждане и поддържане на национални отбранителни способности, с цел осигуряване при необходимост на достатъчно граждански ресурси за осигуряване на непрекъсваемост и устойчивост на държавното управление, потребностите на въоръжените сили, защитата и осигуряването на населението, функциониране на икономиката, подготовката на територията, поддържане и изграждане на инфраструктурата.

52. Планирането на граждански ресурси за отбрана включва следните основни етапи: определяне на военновременните потребности на страната от военна и гражданска продукция и услуги, възлагане на военновременни задачи, разработване на военновременни планове и програми и сключване на договори и споразумения за тяхното осигуряване, съобразно действащата нормативна уредба.

53. Планирането на граждански ресурси за отбрана се извършва от държавните органи и институции, второстепенните разпоредители с бюджет към тях, органите на съдебната власт, общините (районите), както и от организациите и юридическите лица с възложени военновременни задачи.

54. Планирането на граждански ресурси за отбрана се осъществява на национално, секторно (отраслово) - териториално и локално ниво.

55. Във военно време държавните органи и институции, второстепенните разпоредители с бюджет към тях, органите на съдебната власт, общините (районите), както и организациите и юридическите лица с възложени военновременни задачи, в рамките на своите компетентности, са отговорни за осигуряване на граждански ресурси, съгласно военновременните си планове и предоставянето на граждански ресурси на определените заявители (потребители).

Определяне на обекти и юридически лица от значение за отбраната и възлагане на военновременни задачи на юридически лица

56. Чрез военновременните задачи на юридическите лица се определят техните задължения за производство или доставка на граждански ресурси във военно време. Военновременните задачи са елемент от Държавния военновременен план и планове на съответните задължени субекти.

57. Държавните органи, в рамките на своите компетентности, са отговорни за определяне на обекти и юридически лица от значение за отбраната на страната във военно време и за определяне на юридически лица за изпълнители на военновременни задачи.

58. Държавните органи, в рамките на своите компетентности, са отговорни за осъществяване на методическо ръководство и контрол за поддържане на готовност за работа във военно време на юридическите лица с възложени военновременни задачи.

Поддържане на готовност за работа във военно време

59. В мирно време, държавните органи и другите субекти с възложени военновременни задачи поддържат готовност за работа във военно време, в съответствие със законите и подзаконовите нормативни актове, регламентиращи дейностите и задачите по отбранително-мобилизационна подготовка.

Ресурсно осигуряване на дейностите по ОМП, изграждането на отбранителни способности и изпълнението на военновременните задачи

60. Субектите, които изготвят военновременни планове, планират необходимите ресурси за осигуряване на тяхното изпълнение и на поставените им военновременни задачи.

61. Планирането на човешки (трудови) ресурси има за цел да осигури необходимия капацитет от кадри за изпълнение на военновременните задачи.

62. Основен инструмент за осигуряване на човешки ресурси за изпълнението на възложените военновременни задачи е отсрочването на запасни от повикване във въоръжените сили при мобилизация.

63. Материалните ресурси се осигуряват от националната икономика или от внос, при спазване на националното законодателство и процедурите в НАТО и ЕС.

64. Материални ресурси (включително държавни резерви и военновременни запаси) се създават от държавни органи и институции по ред, определен от Министерския съвет.

65. Държавните органи и институции, второстепенните разпоредители с бюджет към тях, органите на съдебната власт, общините (районите), както и организациите и юридическите лица с възложени военновременни задачи, създават и поддържат база от данни, свързани с военновременните задачи по отбраната на страната, за ефективно използване на съществуващата информация, нейното структуриране и непрекъснатото ѝ актуализиране.

VI. ФИНАНСОВО ОСИГУРЯВАНЕ.

66. За изпълнение на военновременните задачи по отбраната на страната и на дейностите и задачите по отбранително-мобилизационна подготовка на държавните органи и органите на местното самоуправление и местната администрация, и юридическите лица с възложени военновременни задачи, ежегодно се осигуряват бюджетни субсидии от държавния бюджет чрез бюджетите на съответните разпоредители с бюджет, които контролират готовността за изпълнение на възложените им военновременни задачи.

67. Във военно време дейността на задължените субекти, както и изпълнението на военновременните задачи, се финансират от бюджета на страната във военно време по реда на действащото законодателство, като се отчитат задачите по Държавния военновременен план и военновременните планове на задължените субекти.

68. Разпоредителите с бюджет, които осигуряват бюджетни субсидии на разпоредители с бюджет от по-ниска степен за изпълнение на военновременни задачи по отбраната на страната и на дейности и задачи по ОМП, контролират разходването им за изпълнение на тези дейности и задачи.

VII. ОЧАКВАНИ РЕЗУЛТАТИ ОТ РЕАЛИЗАЦИЯ НА КОНЦЕПЦИЯТА.

69. Повишаване на готовността на органите за ръководство и способността им за изпълнение на задачи по отбраната на страната.

70. Изграждане и поддържане на националните отбранителни способности, системата за военновременен управление, отбранително-икономическия потенциал на страната и създаване на условия за функциониране на националната икономика във военно време.

71. Подобро ресурсно осигуряване на въоръжените сили, населението и националната икономика и всестранно осигуряване отбраната на страната, включително адекватно финансово осигуряване.

72. Баланс между изграждането на отбранителни способности и икономическото развитие на страната.

73. Усъвършенстване на институционалния модел за устойчиво функциониране на системата на ОМП.

VIII. ОЦЕНКА НА РИСКА ПРИ РЕАЛИЗАЦИЯ НА КОНЦЕПЦИЯТА.

74. Основни рискови фактори са:

- Несвоевременно актуализиране на законодателството и подзаконова нормативна уредба.

- Недостатъчен стратегически и управленски капацитет.

- Неефективно организационно изграждане и недостатъчен административен капацитет, включително квалификацията на кадрите.

- Недостатъчно и неадекватно финансово и ресурсно осигуряване на дейностите.

- Липса на законови разпоредби за задължително изискване на разрешение за достъп до класифицирана информация на органи на изпълнителната власт.

75. Действията за преодоляване на рисковете са:

- Развитие на концептуалната, нормативната и методологическата уредба.

- Развитие на системата за обучение и подготовка на ръководни и експертни кадри.

- Установяване на структурата и статута на звената по ОМП в съответствие с обема и спецификата на дейностите и задачите на съответните органи.

- Балансирана държавна политика за ресурсно осигуряване на дейностите по ОМП, включително адекватно финансиране от държавния бюджет.

Настоящата концепция е разработена в отговор на предизвикателствата и процесите, които влияят на средата за сигурност, включително и на системата на отбранително-мобилизационната подготовка, като част от подготовката на страната за отбрана.

С достигането на нивото на амбиция, преодолявайки риска в системата и реализирането на очакваните резултати на концепцията ще се постигне развитието на системата на отбранително-мобилизационна подготовка.

**ЗАМЕСТНИК МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ ПО
ВЪТРЕШНИЯ РЕД И СИГУРНОСТТА И
МИНИСТЪР НА ОТБРАНАТА**

(П)

КРАСИМИР КАРАКАЧАНОВ